

NSZZ

Solidarność

Nr 14/2008 (31.VII.2008) Dwutygodnik Sekcji Krajowej Górnictwa Rud Miedzi

Ważne sprawy, w tym podwyżki płacy pracowniczej, zdominowały obrady w Polskiej Miedzi

Rozmowy o przyszłości

W czwartek 30 lipca w siedzibie KGHM Polska Miedź S.A. odbyło się spotkanie pracodawcy ze związkami zawodowymi działającymi w Polskiej Miedzi.

Spotkanie rozpoczęło się od zapytania skierowanego do prezesa KGHM Polska Miedź S.A. Mirosława Krutina przez przewodniczącego Sekcji Krajowej Górnictwa Rud Miedzi NSZZ „Solidarność” Józefa Czyczerskiego: *dlaczego Związek nie otrzymał materiałów na piśmie przed spotkaniem, pomimo wcześniej sygnalizowanego przez związek żądania ich dostarczenia przed rozmowami?* Prezes wyjaśnił, że materiały nie zostały doręczone, gdyż bez odpowiednich objaśnień do materiałów zostałyby one niewłaściwie zrozumiane lub niezrozumiane. Dlatego dzisiejsze spotkanie ma za zadanie objaśnić materiały, które zostaną przekazane Związkowi, jako materiał wstępny do roboczych spotkań, które się odbędą w późniejszych terminach. Na kolejne spotkanie prezes zaproponował termin 3 września br. Termin został przez związki zaakceptowany.

Przewodniczący SKGRM Józef Czyczerski zwrócił prezesowi Spółki uwagę, że NSZZ „Solidarność” po powzięciu 17 lipca informacji o dzisiejszym spotkaniu - 18 lipca na piśmie zwrócił się do prezesa o poszerzenie spotkania o dodatkowy punkt dotyczący propozycji Solidarności podwyższenia stawek zaszeregowania o 200zł każdemu zatrudnionemu w KGHM PM S.A. pracownikowi. W tym też piśmie zwrócono się do prezesa o pisemne ustosunkowanie się do wniosku Solidarności. Odpowiedź, która wpłynęła do Związku mówiła o rozszerzeniu dzisiejszego spotkania o proponowany punkt, całkowicie pomijając stosunek Zarządu do propozycji podwyżki. Następnie przewodniczący ZZPPM zwrócił się do prowadzącego zebranie o 10 minutowa przerwę na skonsultowanie sprawy w gronie związkowym.

Pracownicy KGHM Polska Miedź S.A. oczekują na waloryzację swoich płac!

Prezes mówi nie

W trakcie przerwy wszystkie Związki Zawodowe działające w KGHM Polska Miedź S.A. doszły do konsensusu i podpisały porozumienie stron Zakładowego Zbiorowego Układu Pracy dla pracowników KGHM Polska Miedź S.A. wprowadzające zmianę załącznika nr 2 do ZUZP (Tabeli miesięcznych stawek płac zasadniczych) polegającej na podwyższeniu o 200zł stawki miesięcznej płacy zasadniczej.

Po przerwie związkowcy przedłożyli Porozumienie do podpisu stronie ZUZP – pracodawcy.

Prezes Mirosław Krutin występując w imieniu pracodawcy odmówił podpisania Porozumienia wprowadzającego podwyżki stawek pracowniczych o 200 zł. Swoją decyzję uzasadniał: wysokimi miesięcznymi średnimi płacami pracowniczymi, dużymi kosztami, jakimi skutkuje ta proponowana podwyżka dla Spółki, koniecznością zakupu obcego wsadu zwiększającego koszty produkcji metalu przy spadającej wydajności w przeliczeniu na tonę miedzi oraz zbliżającą się recesją w świecie, co wiąże się z dekoniunkturą na miedź. Dlatego Zarząd nie zgadza się na podwyżkę żadaną przez Związek, ale nie odmawia prowadzenia negocjacji w tym temacie.

Przewodniczący SKGRM NSZZ „Solidarność” Józef Czyczerski

zwrócił uwagę prezesowi, że: *„nie nastąpił spadek wydajności w wydobyciu rudy i wytopie miedzi. Spadek wydajności nastąpił w wyniku zmniejszającej się zawartości metalu w górotworze, a za tą sytuację nie można winić pracowników. Sposób wybierania jest sprawą organizacyjną i leży po stronie pracodawcy. Uzasadnienie braku podwyżki kosztami jest nieuzasadnione. Spółka wypracowuje wielomiliardowe zyski, które nie muszą być, aż tak wysokie. Można je pomniejszyć o kwotę zwiększającą wynagrodzenie, a i tak pozostanie zysk na inwestycje i do odprowadzenia, jako dywidenda.”*

Awanse i zatrudnienie

Przewodniczący Józef Czyczerski zwrócił uwagę prezesowi, że na spotkaniu 18 czerwca zobowiązał się do dostarczenia uchwały Zarządu nr 328 dotyczącej polityki personalnej Spółki i pomimo, że mamy już 30 lipca uchwała nie została doręczona, a już słyhać, że ukazała się następna nr 405 w temacie zatrudnienia i awansów.

Prezes wydał polecenie wydania stronie związkowej kopii uchwał, które zostały dostarczone.

Przewodniczący Józef Czyczerski skrytykował funkcjonowanie powołanej na podstawie uchwały 328 Komisji rekrutacyjnej. Stwierdził, że komisja w składzie 10-ciu wysokopłatnych głównych inżynierów przez wiele godzin przesłuchiwała 30-stu kandydatów, aby jednego pracownika zatrudnić. Jest to jego zdaniem marnowanie czasu pracy wyskospecjalistycznej, bardzo dobrze płatnej kadry zarządzającej produkcją.

Wypuk deputatu węglowego

Pracodawca zaproponował Związkowi podpisanie porozumienia likwidującego wypłatę ekwiwalentu za węgiel, w zamian za wypłatę jednorazowego ekwiwalentu obliczonego za 10 lat wg obowiązujących cen i wymiaru deputatu na dzień wypłaty dla pracowników i emerytów oraz rencistów posiadających uprawnienia do ekwiwalentu oraz likwidację deputatu dla nowoprzyjętych. Emerytom i rencistom pozostawiono by prawo wyboru formy otrzymania jednorazowego lub wg dotychczas obowiązujących zasad.

NSZZ Solidarność nie ustosunkowała się do propozycji z powodu braku materiałów przed spotkaniem, a tak ważna pracownicza sprawa wymaga analizy z szeroką konsultacją wśród załogi.

System motywacyjny

Prezes przedstawił stronie związkowej analizę składników wynagrodzenia pracowniczego obowiązującego w Oddziałach Polskiej Miedzi. Stwierdził, że obowiązujący system wynagradzania jest zły, gdyż zawiera zbyt dużą ilość składników, płaca zasadnicza stanowi tylko ok. 22% ogółu wynagrodzenia, składnik płacy uzależniony od wydajności pracy jest zbyt niski (premia). Powoduje to, że płaca nie pełni roli motywacyjnej do lepszego jej wykonywania.

Według przedłożonego projektu Zarządu nowy system ma wspierać realizację strategii firmy, budować autorytet przełożonych, ułatwić dobór pracowników, promować rozwój najlepszych, wpływać na efektywność pracy, ma być zgodny z prawem i respektować dobre obyczaje w stosunkach pracy i nie może być zbyt skomplikowany i kosztowny w obsłudze.

Przewodniczący SKGRM NSZZ „Solidarność” Józef Czyczerski stwierdził, że obowiązujący system płacy w Polskiej Miedzi w pełni realizuje życzenia prezesa, z wyjątkiem z byt niskiego udziału stawki w pozostałych składnikach płacowych, dlatego Solidarność dąży do podnoszenia stawek zaszeregowania. Zachęcamy prezesa do podpisania przekazanego dzisiaj porozumienia podnoszącego stawki o 200zł, a już się zbliżymy o kolejny krok w kierunku idealnego systemu płacowego.

Nie ma zgody SKGRM NSZZ „Solidarność” na likwidację składników wynagrodzeń, celem wprowadzenia wysokiej premii uznaniowej, której przyznanie będzie uzależnione od decyzji przełożonego.

NSZZ „Solidarność” chce wypłaty nagrody dla transportowców Polskiej Miedzi

Ceny za usługi transportowców muszą wzrosnąć!

Na spotkaniu z pracodawcą przedstawiciele NSZZ „Solidarność” przy Pol-Miedź Trans Sp. z o.o. przedstawili stanowisko Związku, wypracowane po konsultacji z pracownikami tej Spółki.

W Pol-Miedź Trans są problemy, które muszą być rozwiązane. Przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Adam Januchta przedstawił żądania załogi zawarte w czteropunktowym stanowisku NSZZ „Solidarność”.

NSZZ „Solidarność” domaga się:

- 1. Wypłacenia jednorazowej premii w wysokości 10 000zł wszystkim pracownikom zatrudnionym od 1968r. tj. od powstania 40 lat temu Oddziału Zakładu Transportu przy KGHM.** Premię otrzymaliby też wszyscy zatrudnieni w Spółce proporcjonalnie do czasu zatrudnienia w niej. Propozycja Związku stanowiłaby rekompensatę dla pracowników z tytułu lat pracy i braku podwyżek związanych z trwającymi negocjacjami w/s Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników Pol-Miedź Trans.
- 2. Przeszerogowania o jedną kategorię osobistego zaszerogowania, co najmniej 1 000 pracowników Spółki.**
- 3. Wypłaty należności przysługujących pracownikom Pol-Miedź Trans z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, wg Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 14 września 2005r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju. Ze względu na ważność sprawy Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy PMT podjęła Uchwałę nr 3/2008 niewyrażającą zgodę na propozycję pracodawcy ujednolicenia diet zagranicznych do wysokości 35 Euro za dobę pobytu poza granicami kraju. Stanowisko Związku podyktowane jest brakiem zgody na obniżenie wynagrodzeń pracowniczych zwłaszcza w chwili obecnej, gdy euro traci na wartości, inflacja postępuje, a wynagrodzenia pracownicze nie wzrastają wobec trwających negocjacji układowych.**
Waloryzacji do 150zł limitu na noclegi w podróży służbowej na obszarze kraju, które są od dłuższego czasu zamrożone na poziomie 110 zł.
Zdaniem Związku utrzymywanie od lat przysługującego pracownikowi zwrotu kosztów noclegu w wysokości stwierdzonej rachunkiem hotelowym, w granicach limitu ustalonego przed laty w Pol-Miedź Trans jest nie do przyjęcia. Zmusza pracowników do odpoczynku w gorszych warunkach niż są przewidziane w Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19.12.2002r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.
„Na takie traktowanie pracowników nie ma zgody i nie będzie” - mówi przewodniczący Komisji Zakładowej Adam Januchta.
- 4. Ponownego rozważenia decyzji Zarządu o likwidacji warsztatów w Lubinie. Zdaniem Związku przeniesienie pracowników warsztatowych z Lubina do Polkowic jest nieracjonalne** - wyduża drogę dojazdu do i z pracy pracownikom zamieszkałym w Lubinie i naraża ich i zakład na dodatkowe koszty. Odległość pomiędzy bazą znajdującą się przy Lubinie, a warsztatami przy Polkowicach powoduje, że kierowca po oddaniu swojego pojazdu do remontu musi być przewieziony samochodem do bazy, gdzie otrzyma drugi pojazd. Po wykonanej naprawie zachodzi konieczność przewiezienia kierowcy z Lubina do polkowickich warsztatów, aby odebrał swój pojazd. Kierowcy zamieszkali i zatrudnieni na bazie w Lubinie nie chcą nawet słyszeć o przeniesieniu ich bazy do Polkowic. Mówią: *będziemy tracić więcej na dojazd do pracy i z pracy czasu i pieniędzy, to są nasze straty wcale nie bagatelne w skali miesiąca i roku.*

Nie wierzą w rekompensaty ze strony pracodawcy. Za przykład podają 14 swoich kolegów, którzy zostali przeniesieni z Głogowa do Lubina. Pracodawca przed przeniesieniem zobowiązał się do zrehabilitowania im wydłużenia drogi dojazdu poprzez podniesienie stawek zaszerogowania. Teraz czekają na te stawki, a złośliwcy docinają im: *NSZZ „Solidarność” wynegocjuje przeszerogowania dla 1000 pracowników, to otrzymacie przyobiecane wam stawki.*

Postępujące w Polskiej Miedzi ruchy kadrowe wzbudzają zaniepokojenie związku o prawidłowe zarządzanie Spółką. Przewodniczący A. Januchta mówi: *„mamy w Spółce dobrych pracowników na wszystkich szczeblach od pracownika po dyrektora. Ludzie się znają i wiedzą, czego można się po sobie spodziewać. Pomimo trudności sprzętowo- materiałowych wynikających z ograniczonych możliwości finansowych Spółki, wypracowujemy zysk i mamy stabilizację zatrudnienia. Nie chcielibyśmy, aby ruchy kadrowe, wynikające często z politycznego nadania, doprowadziły dodatkowo do trudności finansowych i w konsekwencji restrukturyzacji oraz w jej wyniku redukcji zatrudnienia.”*

Głęboką troskę związkowców z NSZZ „Solidarność” Pol-Miedź Trans Sp. z o.o. wzbudza dalszy los Spółki w kontekście postępującej dekapitalizacji sprzętowej. Kiedy wydzielano z KGHM Polska Miedź S.A. Oddział Zakład Transportu, przekształcając go w Spółkę, był to świetnie prosperujący zakład, pracownicy dobrze zarabiali i jeździli na bardzo dobrym sprzęcie.

Teraz, po latach - restrukturyzacja przeprowadzona przez Zarząd KGHM z nadania SLD odbija się pracownikom czkawką. Pracownicze zarobki daleko odbiegają od średniego wynagrodzenia w Polskiej Miedzi, a sprzęt nieodtwarzany w wystarczającym stopniu znajduje się w coraz gorszym stanie.

Winą za ten stan rzeczy nie można obarczać załogę tej Spółki, która zawsze wykonywała i wykonuje bardzo dobrze swe obowiązki pracownicze.

Przyczyną tego stanu rzeczy są niewystarczające zasoby finansowe otrzymywane za usługi wykonywane na rzecz zleceniodawcy. Głównym zleceniodawcą usług dla Pol-Miedź Trans był i pozostaje KGHM Polska Miedź S.A., który jako 100% właściciel kreuje politykę gospodarczą Spółki poprzez wpływ na jej władze. W latach, gdy KGHM musiał ograniczać w sposób zdecydowany koszty, gdyż cena miedzi osiągała rekordowo niskie poziomy ok. 1400 USD/t ograniczenia te przełożyły się bezpośrednio na ceny usług świadczonych przez Pol-Miedź Trans. Na pierwsze uderzenie poszły płace pracownicze i przywileje wynikające z ZUZP, co w dalszej konsekwencji doprowadziło do wypowiedzenia ZUZP dla pracowników PMT. Ograniczono drastycznie inwestycje w nowy sprzęt, skupiając się na maksymalnym wydłużeniu czasokresu użyteczności istniejącego. Gdy minęła dekoniuunktura na miedź i jej cena poszybowała do nawet do ok. 10 000 USD/t, Zarządy KGHM wykazywały rekordowe zyski, które konsumowano na dywidendę dla akcjonariuszy. Jednak hossa ta nie przełożyła się na zniwelowanie wieloletniego niedoinwestowania firmy transportowej. Dalsze trwanie przy tej polityce gospodarczej doprowadzi do likwidacji Spółki. Restrukturyzacyjne ruchy wewnątrz Spółki, typu łączenie baz i likwidacja, przynosi zbyt małe efekty dla trwania i rozwoju Spółki. Tylko radykalna zmiana podejścia Zarządu KGHM do istoty finansowania Pol-Miedź Trans może uratować jej byt i tysiące miejsc pracy.

NSZZ „Solidarność” stoi na stanowisku, że teraz, gdy jest koniunktura, Zarząd KGHM musi zmienić swą politykę gospodarczą wobec Pol-Miedź Trans umożliwiając Spółce odrobienie zaległości i przygotowanie Spółki do nieuchronnego nadejścia ponownej dekoniuunktury.

Strategiczny akcjonariusz wprowadza monopol informacyjny, ograniczając dostęp do informacji pozostałym akcjonariuszom.

Za podwójną gardą

Uchwałą Rady Nadzorczej KGHM Polska Miedź S.A. zmieniając Regulamin tego organu ograniczając prawo do udzielania informacji o Spółce i pracach Rady tylko do przewodniczącego Rady i upoważnionej przez niego osoby.

Podczas ostatniego posiedzenia Rady Nadzorczej Polskiej Miedzi, 21 lipca br., Rada ukonstytuowała się i wybrała ze swego grona na przewodniczącego ponownie Marka Trawińskiego.

Na wniosek przewodniczącego Rady wprowadzono zmiany w Regulaminie Rady Nadzorczej zakazujące udzielania mediom informacji przez członków Rady za wyjątkiem przewodniczącego i upoważnionych przez niego osób.

Przedstawiciele Skarbu Państwa w KGHM Polska Miedź S.A. w Radzie Nadzorczej stanowią zdecydowaną większość, chociaż SP posiada 41,79% akcji, jest to spowodowane rozdrobnieniem pozostałego akcjonariatu.

Taka decyzja jednego akcjonariusza może pozbawić skutecznie dostępu do rzetelnej informacji o bieżącej działalności, sytuacji gospodarczej spółki oraz jej planach mniejszych akcjonariuszy, gdyż udzielane informacje będą oceniane przez przewodniczącego namaszczonego przez decydującego akcjonariusza.

W naszej ocenie decyzja ta łączy się z przyjętą przez Polską Miedź zasadą stosowania Dobrych Praktyk w Spółkach Publicznych.

Przy panującym upolitycznieniu polskiej gospodarki stwarza zagrożenie podejmowania decyzji zasadnych politycznie, a szkodzących gospodarczo Spółce i załodze w niej zatrudnionej.

W historii KGHM Polska Miedź S.A. mieliśmy już próbę podjęcia takich działań jak np. plany prezesa profesora geologii St. Speczika dotyczące zbycia akcji KGHM z pozostawieniem 5% pakietu menedżerskiego dla Zarządu, wprowadzenia dla Zarządu 200% podwyżki wynagrodzenia za prezesa Wiktora Błądka, nieprzyzwoicie wysokich wynagrodzeń z tytułu wątpliwej wynalazczości i racjonalizacji oraz wdrożeń innowacyjnych.

Działania te zostały skutecznie zablokowane m.in. dzięki szybkiemu nagłośnieniu sprawy w mediach. Jest dla NSZZ „Solidarność” oczywiste, że będzie to niemożliwe po zmianach w regulaminie.

Celem członków Rady z politycznego nadania Platformy Obywatelskiej jest, aby zasiadający w Radzie Nadzorczej członek z wyboru pracowników, gdy zostanie przegłosowany w tym organie w sprawie istotnego zagrożenia dla swoich wyborców, nie mógł ich skutecznie poinformować.

Sekcja Krajowa Górnictwa Rud Miedzi NSZZ „Solidarność” stanowczo się sprzeciwia takim działaniom.

29 SIERPNIĄ – OGÓLNOPOLSKA MANIFESTACJA SOLIDARNOŚCI W WARSZAWIE

Przyłącz się do nas! powiedz nie - polityce niskich płac!

Ponad 65% Polaków otrzymuje wynagrodzenie nieprzekraczające średniej płacy. Zarobki co dziesiątej osoby osiągają zaledwie poziom płacy minimalnej. Obecny system emerytalny nie gwarantuje zabezpieczenia przyszłości pracowników. NSZZ „Solidarność” w odpowiedzi na zaistniałą sytuację rozpoczęła kampanię na rzecz godnej pracy pod hasłem „Godna praca – godna emerytura”.

Celem akcji jest zwrócenie uwagi społeczeństwa oraz decydentów, na znaczenie bezpiecznej i godziwie wynagradzanej pracy dla gospodarki i zabezpieczenie społecznego. Bez zapewnienia godnej pracy nie osiągniemy trwałego wzrostu gospodarczego. Pracownicy mający niskie płace nie doczekają godnej emerytury. Godna praca bezpośrednio wpływa na wzrost gospodarczy oraz jest gwarantem godnej emerytury.

Ważnym wydarzeniem w ramach kampanii będzie MANIFESTACJA organizowana tuż przed kolejną rocznicą powstania „Solidarności” – 29. sierpnia w Warszawie. Związkowcy po raz kolejny upomną się o prawo Polaków do godnej pracy, gwarantującej godną emeryturę.

CHCEMY PRACOWAĆ – CHCEMY GODNIE ZARABIAĆ !

NSZZ SOLIDARNOŚĆ DOMAGA SIĘ:

- Systematycznego wzrostu płac wszystkich pracowników, którzy zrekompensuje wzrost kosztów utrzymania;
- Podwyższenia płacy minimalnej do wysokości 50% przeciętnego wynagrodzenia;
- Uprawnienia do obniżonego wieku emerytalnego dla pracu-

- **Przestrzegania prawa pracy i prawa pracowników do zrzeczenia się;**
- **Rzeczywistego a nie pozorowanego dialogu społecznego.**

Ponad 65%

Polaków otrzymuje wynagrodzenie nie przekraczające średniej płacy (GUS);

10% pracowników zarabia na poziomie płacy minimalnej;

20% dzieci w Polsce żyje poniżej progu ubóstwa;

16,5% zatrudnionych zarabia poniżej minimum socjalnego na 1 osobę;

16,6% pracowników otrzymało w ciągu roku poniżej 50 zł brutto podwyżki (Badania GfK Polonia, 2007);

93% prac dostępnych dla młodych ludzi stanowią prace nieformalne;

Polska zajmuje drugie miejsce w Europie pod względem rozpiętości płac.

„Godna praca generuje wzrost gospodarczy”

NSZZ „Solidarność” stoi na stanowisku, że gospodarka potrzebuje wzrostu płac w celu zwiększenia konsumpcji gospodarstw domowych. Ma to na celu zastąpienie krótkoterminowego sukcesu gospodarczego opartego na wzroście eksportu i inwestycji, wzrostem długoterminowym, trwałym i posiadającym solidne podstawy.

Dla rozwoju gospodarczego konieczny jest wzrost wynagrodzeń. Te dwa elementy działają na zasadzie sprzężenia zwrotnego. **„Solidarność” walcząc o godną pracę chce przekonać rząd do wprowadzania koniecznych rozwiązań oraz wysuwa konkretne postulaty:**

1. Nie, dla niskich płac generujących bierność zawodową.
Tak, dla godnie wynagradzanej pracy stymulującej wzrost gospodarczy.
2. Nie, dla niskich płac, będących powodem emigracji wykwalifikowanych pracowników.
Tak dla inwestycji w rozwój pracowników, wzmacniających ich pozycję na rynku pracy.
3. Nie, dla niskich płac, tworzących w przyszłości niskie emerytury.
Tak dla godnej pracy gwarantującej godną emeryturę.

„Godna praca dziś to godna emerytura jutro”

Kampania „Godna Praca – Godna Emerytura” jest również odpowiedzią na obecne działania rządu, m.in. uruchomiony przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej nowy „Program 45/50 Plus”, mający być realizacją rządowego projektu „Solidarność pokoleń 50+”. Program ogranicza uprawnienia osób w wieku przedemerytalnym pod hasłami solidarności społecznej oraz rozwoju gospodarczego.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” opowiada się za aktywną polityką państwa, samorządów i pracodawców na rynku pracy. Konieczne są inwestycje w ludzi, zarówno poprzez dostosowanie systemów kształcenia i szkolenia do oczekiwań indywidualnych skoordynowanych z potrzebami pracodawców, jak również rozwój i promowanie kształcenia ustawicznego, szczególnie dla grup w trudnej sytuacji. Niezbędne jest także zapewnienie osobom starszym odpowiedniej ochrony społecznej, będącej elementem godnej pracy.

Komisje Zakładowe i Międzyzakładowa NSZZ „Solidarność” Zagłębia Miedziowego, w odpowiedzi na apel Komisji Krajowej, zwracają się do członków i sympatyków Związku o liczny udział w organizowanej Ogólnopolskiej manifestacji w Warszawie, w dniu 29 sierpnia br.

NIE STÓJ Z BOKU – WEŹ UDZIAŁ W MANIFESTACJI!

Wszyscy chętni na wyjazd do Warszawy mogą zapisywać się w siedzibach Komisji Zakładowych i Międzyzakładowych NSZZ „Solidarność”. Wyjazd nieodpłatny.

Załoga bierze udział w tworzeniu bardzo dobrych wyników finansowych KGHM Polska Miedź S.A. i ma prawo do udziału w ich podziale.

Podwyżka musi być

Każdy pracownik od prezesa Zarządu do górnika wie, że w Polskiej Miedzi stawki zaszerzowania osobistego są nienaturalnie niskie w porównaniu do osiąganego wynagrodzenia.

Dlatego już od kilku lat Sekcja Krajowa Górnictwa Rud Miedzi NSZZ „Solidarność” dąży do corocznej waloryzacji pracowniczej poprzez podnoszenie stawek.

Taki postulat, został przedłożony już w styczniu, podczas negocjacji wskaźnika wzrostu średniomiesięcznego wynagrodzenia pracowniczego (propozycja Solidarności wzrostu stawek o 350 zł, pracodawca zgodził się tylko na 150 zł). Teraz, po siedmiu miesiącach po dokonanej analizie kondycji finansowej zakładu i postępującego wzrostu kosztów utrzymania (analitycy przewidują, do końca roku 2008 wzrost 24%) NSZZ „Solidarność” uważa, że Spółkę stać na podniesienie pracownikom płacy zasadniczej rekompensującej wzrost kosztów utrzymania.

18 lipca br. SKGRM NSZZ „Solidarność” wystosowała pismo do prezesa KGHM Polska Miedź S.A. Mirosława Krutina, w którym domaga się podwyższenia w 2008r. stawek osobistego zaszerzowania pracownikom KGHM Polska Miedź S.A. po 200zł na stawce.

Godna praca- godna emerytura

Pracowniczy test

Jest sezon urlopowy i wielu z nas odpoczywa, jesteście rozkojarzeni, staramy się uciekać myślami od codziennych trosk i zmartwień. Jednak życie wymusza na nas zмирanie się z różnymi przeciwnościami losu i to bez względu na zasobność naszych portfeli.

Przed nami miesiąc sierpień - dla Polaków miesiąc szczególny i ważny - w związku z wydarzeniami historycznymi, które torowały nam drogę do wolnej i niepodległej Ojczyzny.

Bez wątplenia dla pokolenia dzisiejszych 50-latków momentem zwrotnym naszej historii był wybór naszego rodaka Karola Wojtyły na papieża – Polaka Jana Pawła II. A zaraz po tym rozlewająca się po całej Polsce fala strajków w proteście przeciw dyktaturze lewicy - za wolną Polską pod przewodnictwem ruchu społecznego, na rzecz powstania wolnych związków zawodowych.

Powstanie Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” zostało okupione śmiercią i kalectwem wielu osób tylko dlatego, że nie chcieli być traktowani jak chłopcy pańszczyźniani.

Dziś przed kolejną rocznicą tragicznego Lubińskiego Sierpnia 82 należy postawić bardzo retoryczne pytanie: **Czy problemy i postulaty tamtego „Sierpnia” zniknęły i przestały istnieć?**

Okazuje się, że nie. Dzisiaj tak samo jak przed laty musimy obawiać się o utratę swojego miejsca pracy, a pracownikom nie wypłaca się należnych im wynagrodzeń.

Dane statystyczne pokazują, że przybywa w zastraszającym tempie głodnych dzieci. Dochodzi do patologicznych absurdów. Jedni w majestacie prawa się nadmiernie bogacą, innym, za ich ciężką pracę chce się płacić coraz mniej. Pracować mamy natomiast coraz więcej i wydajniej.

Tak ma wyglądać cud gospodarczy Donalda i jego ekipy?

Zapędy restrukturyzacyjne i prywatyzacyjne doprowadzą do tego, że coraz większa grupa pracowników będzie poza Układem Zbiorowym Pracy. Trwa medialny bełkot i ponad naszymi głowami odbywa się handel naszym wspólnym majątkiem i naszymi uprawnieniami pracowniczymi. Nie ma co się łudzić, że ta ekipa będzie dbała o pracowników, oni są w stanie zahandlować wszystkim. Jak załdzie potrzeba wykupią sobie chwilowy spokój poprzez wypłacenie jednorazowej premii, by zatkać niezadowolonym gęby i uspić czujność oraz odurzyć umysł dla załatwienia swoich prywatno - partyjnych interesów.

Od nas zależy, czy zachłystniemy się wmawianą nam niezależnością i potęgą KGHM Polska Miedź S.A. Musimy sobie przypo-

mnąć ilu pracowników już zostało „wyautowanych” poza obręb Polskiej Miedzi. Teraz pracują w różnego rodzaju spółkach i marzą, aby dobrodziejstwa ZUZP dla pracowników KGHM PM S.A. zsić się w ich zakładach. Co rusz słyszymy o kolejnych ścieżkach prywatyzacji, restrukturyzacji – łączeniu kopalń, które tak naprawdę niczemu nie służą poza kolejnymi ograniczeniami zabezpieczeń pracowniczych.

Czy tak się stanie? W dużej mierze zależy to od nas. Jeżeli nie damy się zauroczyć i uspić, to wygramy.

Test już niedługo – 29 sierpnia br. ogólnopolska manifestacja w Warszawie w obronie godnej pracy i godnej emerytury. Czy się sprawdzimy? Zobaczymy ilu pracowników Polskiej Miedzi weźmie udział o obronie swoich praw pracowniczych i emerytalnych?

Odpowiedzialny

Działalność na rzecz kolegów w pracy oceniona pozytywnie

Konkurs rozstrzygnięty

Komisja Międzyzakładowa NSZZ „Solidarność” przy Oddziale ZG Lubin, po konsultacjach z członkami Związku, przyjęła Regulamin Konkursu na najaktywniejszego członka i najaktywniejszą Komisję Oddziałową NSZZ „Solidarność”.

Po raz pierwszy w historii kopalni Lubin dokonano oceny postaw członków Związku i Komisji Oddziałowej. Konkurs ma za zadanie zdołować do pracy członków i komisje, których ocena będzie wykonywana w cyklu półrocznym.

Zgodnie z przyjętym regulaminem, w lipcu, KM NSZZ „Solidarność” dokonała analizy i na jej podstawie oceniła kandydatury na najlepszego członka Związku i najlepszą Komisję Oddziałową NSZZ „Solidarność” działającą w ramach Komisji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” O/ZG Lubin. Przystąpienie do konkursu było całkowicie dobrowolne. Ocenie swojej pracy społecznej na rzecz współpracowników poddało się wielu kolegów. Cieszy nas fakt, że w gronie tym przeważał młody wiek uczestników. Na szczególne wyróżnienie zasługują fakt, że młodzi ludzie dostrzegają istniejące problemy na ich Oddziałach oraz chcą się angażować w ich rozwiązywanie, chociaż odbywa się to kosztem ich czasu wolnego od pracy. Należy zwrócić również uwagę na fakt, że działalność związkowa nie spotyka się z zycziwością i pomocą ze strony współpracowników.

Komisja konkursowa oceniła:

- na najaktywniejszego członka związku - I miejsce zajął kolega Karol Przybysz z Oddziału TKJ, II miejsce Stanisław Gierczyk z Oddziału C 3 i III miejsce Robert Galas z Oddziału C2c,
- najbardziej operatywną Komisją Oddziałową została Komisja Oddziału C2 w następującym składzie: przewodniczący Norbert Urbaniak oraz zastępcy przewodniczącego Sławomir Kupiec i Mirosław Ziąja.

Zrozumienie problemów innych osób i działanie na ich rzecz nie jest łatwe. Jednak nasi koledzy tego dokonali. Zrozumieli, czym jest Solidarność i właściwie pokierowali swym postępowaniem. Dla nich wyrachowanie i materialne sobkostwo jest całkowicie obce. **Dziękujemy im za tę chwalebna podstawę.**

Przewodniczącą Komisji Międzyzakładowej Bogdan Nuciński wraz z całą Komisją składają wyróżnionym gratulacje i życzenia dalszej owocnej współpracy i pracy na rzecz członków Związku.

Rozpoczęła się już kolejna edycja konkursu, zapraszamy wszystkich członków K M NSZZ „Solidarność” przy O/ZG Lubin do wzięcia w nim udziału. Zgłoszenia można składać w siedzibie Komisji Międzyzakładowej przy szybie LG.

www.skgrm.pl